

EL SILENCI DE MARIA

per PIERRE DE BÉRULLE

El paper de Maria, en aquest temps, és el de romandre en silenci. Aquest és l'estat de la seva ànima, aquest és el seu camí, aquesta és la seva vida. La seva vida és una vida de silenci que adora la Paraula eterna. En veure davant el seus ulls, dins el seu si, entre els seus braços aquesta mateixa Paraula emmudida i reduïda al silenci per l'estat de la seva infància, Maria se sumeix en un nou silenci i en ell és transformada segons el Verb encarnat que és el seu Fill, el seu Déu i el seu únic amor. I així transcorre la seva vida de silenci en silenci, del silenci d'adoració al silenci de transformació, tot conjurant-se esperit i sentits per constituir i perpetuar en ella aquesta vida de silenci. I, no obstant, una realitat tan sublim, tan real, tan peculiarment seva, bé mereixia que fos proclamada i enaltida. Perquè, a qui pertany Jesús tan immediatament com a Maria, que és la seva Mare, essent, a més, la seva Mare a la terra, sense tenir pare, tal com al cel el seu Pare és Déu, sense tenir mare?

Qui, per tant, pot, millor que ella, parlar-nos del seu Fill, per al qual és, alhora, el pare i la mare, ja que de cap altre no ha rebut la nova naturalesa amb què el va revestir? Qui coneix millor tota la realitat de Jesús, en les seves sublimitats i en la seva humanitat, que Maria, al si de la qual viscut nou mesos i de la qui va prendre aquesta carn que cobreix l'esplendor de la divinitat com un núvol vaporós que oculta el Sol i com un vel delicat que ens amaga el veritable santuari?

Qui podria parlar amb més gran dignitat i profunditat, més divinament de coses tan grans, tan profundes i tan divines, com aquella que és la Mare del Verb etern, en la qual han tingut acompliment, gràcies a ella, aquestes mateixes realitats, si ella és l'única persona a qui la Trinitat elegí i s'associà, per realitzar tantes meravelles? I, no obstant, ella roman en silenci, embadalida pel silenci del seu Fill Jesús. Però aquest silenci de la Verge no és un silenci per la seva impotència, sinó un silenci lluminós de l'èxtasi; és un silenci que proclama a Jesús d'una manera més eloqüent que l'eloqüència mateixa. És un silenci produït pel silenci de Jesús, que imprimeix aquest efecte diví en la seva Mare, i l'atreu cap a ell en el seu propi silenci i absorbeix en la seva divinitat tota paraula i tot pensament de la seva criatura [...].

En tota l'etapa de la infància del seu Fill no podem trobar res més que aquesta frase sobre la vida de Maria: «Maria conservava aquestes coses, meditant-les en el seu cor». Aquesta és l'ocupació, l'estat de la Verge, aquesta és la seva activitat i la seva vida en relació a Jesús durant la seva infància.